

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola I. Nicetii Episcopi Trevirorvm Ad Ivstinianvm Imperatorem. In
haeresim lapsum reuocat ab errore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

EPISTOLA I.
NICETII EPISCOPI TREVIRORVM

AD IVSTINIANVM IMPERATOREM.

In hæresim lapsum reuocat ab errore.

*Domino semper suo Iustiniano imperatori, Nicetius cum suis
humilis, sed misericordia Domini episcopus.*

IN nouissimis temporibus iam, vt sermo euangelicus prædixit, prospicimus; & cum tempus nostrum semper sit paratum, tamen finem, vt scriptura denuntiauit, venire sentimus. Sed beatus ille homo, quem, cum venerit Christus, inuenerit ipsum vigilantem. Sol conuertitur in tenebras ab oriente, id est, ab alto, hoc est a vita sancta. In integro mundo splendebas vt sol, & cum omnes inde gratia Domini rectores ecclesiæ * cuncti consilii ipsius gauderemus, deuulgante fama ex lapsu vestro, quem nunquam peruenire debuimus, contristati & humiliati vsque in terra sumus. Dulcis noster Iustiniane, quis te sic decepit? quis vt talia prosequeris, suasit? Quis, vt Christum purum hominem fatereris, docuit? quis vt in Iudæ confortium te transcriberes, circumuenit? Quis vt illum qui dixit, *Ego a Patre exiui, & Ioan. 16. veni in hunc mundum*, per circumcisionem, per baptismum, per passionem, vt cresceret, te docuit? Quis vt qui cor miserum non habebas ante, repente oppressit? quis vt patres, quos venerari debuisti, ad cædes, ad diuersas cruces mitteres, prouocauit? quis vt illa, propter quæ Christus crucifixus est, & apostoli omnes pertulerunt, destrueres, prouocauit? quis vt quod iam semel, bis, & tertio ab omnibus rectoribus ecclesiæ condemnatum fuerat, vel adorares, commonuit? Nestorii & Eutyichis, vt diximus, iam anathematizata quotiens atque quotiens secta, vt te de ipsa interimeres, quis imperauit? Ille, ille, qui Adam, vt contingeret arborem vitæ, suasit, qui studio suo mortem adinuenit, circumuenit: qui Iudam, cum Christum purum hominem fecit, & pro homine tradidit, in ignem, quem

Concil. Tom. 12.

Bbbb

praparauit Deus diabolo & angelis eius, misit. Dulcis,
 & dulcis noster Iustiniane, rememorare quæ promisi-
 sti cum baptizatus es, quid per singula te credere dixi-
 sti. Vnum Filium manentem in duabus substantiis, cum
 Patre & Spiritu sancto, non duos Christos testatus es.
 Cum excessisti, quid fecisti? quid tibi praparasti? Dis-
 cute, & bene te prospice, & vide si non in loco perdi-
 tionis te obligasti. Adhuc si vis, viuus: si vis, reuertendo
 gaudes. *Zach. i.* *Conuertimini*, inquit, *ad me, & conuertar ad vos.*
 Patres, a quibus benedictionem expectare debuisti, in
 exilium transmisti. Tum cum in vltima ætate tua com-
 ponere & coniungere te ad redemptorem tuum debui-
 sti, ipse te, non alter, sed tu, & te & tuos decepisti.
 Cum Lactantius, vt dicit, presbyter loca sancta per Gal-
 lias propter Domini misericordiam visitaret, ante nos
 apparuit. quæ legis deprecauimus, & per Iesum Chri-
 stum redemptorem nostrum coniurauimus. Ergo literis
 presentibus Deum nostrum coniuramus insuper, conte-
 stamur, vt & tu reuertaris, & quantos perire suafisti in
 horrenda persecutione, reuertere prouoces. Quod si non
 feceris, sit iudex ille inter nos & te; sed quanto citius, cui
 tu honores tulisti, & purum hominem fecisti. Cum legi-
 sti, *Ioh. 10.* *Ego & Pater vnum sumus*: sed talis Pater, qualis & Filius,
 quia ita Pater vt Filius, quoniam verum est, quomodo
 ad circumcisionem veniendo, ad baptismum, ad marty-
 rium, meliorare probatur, qui Deus & creator omnium
 esse conuincitur? Festina, festina, sed protinus. Nam si
 te sic vltimus dies inuenerit, qualis nunc hodie appares,
 descendes ad inferiora terræ, & ad partes vulpium eris.
 Latetur sancta ecclesia de regressu tuo, quia vehementer
 luget de excessu tuo. Gaudere nos in vltimo sæculo po-
 sitos facias, quos lugere post latitiam de perditione tua
 fecisti. Ne dicas vel in corde tuo, Feci, feci, vici, vici.
 Victus es & vincus, sed inde, vnde filius diaboli, & ini-
 micus iustitiæ. Nam notum tibi sit, quod tota Italia, inte-
 gra Africa, Hispania, vel Gallia cuncta, nomen tuum, cum
 de perditione tua plorant, anathematizant. Et si non quæ
 docuisti destruxeris, & publica voce clamaueris: Erra-
 ui, erraui, peccaui, anathema Nestorius, anathema Euty-
 ches: cum ipsis te ad supplicia sempiterna tradidisti. Salu-

tamus plurimum, coniurantes per Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, per illum qui in vno trinus apparet, & in tribus vnus agnoscitur, vt te de horrenda secta, & abominabili persecutione semoueas, & illos qui te suadente in ipsam crediderunt, ad meliorem viam venire studeas.

Anno Do-
mini 563.

In collocandis epistolis Nicetii coniectura vsi sumus. Priorem enim, quod Iustiniani hæresim commemoret, in quam extrema demum ætate lapsus est, in eum annum contulimus, qui Iustiniani obitum antecessit. Alteri vero, quæ ad Chlodosuinam Clotharii regis filiam scripta est, cum hanc & post Clotharii mortem, filiis in Gallia regnantibus, id est, post annum Christi DLXI. & ante Italicam Alboini expeditionem, quæ anno DLXVIII. mortua iam Chlodosuinam suscepta est, scriptam fuisse constaret, annum adscripsimus, qui ab vtriusque temporis meta paribus fere distat interuallis.

Hæc Sirmondus.

EPISTOLA II.

NICETII EPISCOPI TREVIRORVM

AD CHLODOSVINDAM REGINAM

LANGOBARDORVM.

Hortatur vt Alboinum regem maritum suum ad fidem catholicam adducat.

*Dominæ clementissimæ in Christo filiæ, Chlodosuinæ reginæ
Nicetius peccator.*

CVM legatos vestros per Francorum reges, germanos tuos, ire conspiciamus, de prosperitate vestra solliciti sumus. Sed illa inde audimus, quod quam semper sonare etiam & sonare confitemur, quam magna, quam alta, quam laudabilis, quam utilis, quam humana vel magnifica, quomodo de pauperibus sollicita, quomodo de religione astuta, quomodo in cuncto populo pia conuersatione splendida. Ille hoc concedat, qui tibi spiritum sapientiæ & intellectus iam dedit. Gaudemus ex hoc, gaudere nos Christus faciat de Alboino rege, quem habes, & de felicitate sua triumphare. Stupentes sumus, cum gentes illum tremunt, cum reges venerationem impendunt, cum potestates sine cessatione lau-

Concil. Tom. 12.

A a a a ij